

bøl, Givskov Christensen, Jensen-Broby, Ladejoged, Martin, Thestrup, Fanger, Goitschalck-Hansen og Kirsten Gloerfelt-Tarp.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning vedrørende en af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1953 vedtagen akt om ændringer i Den internationale Arbejdsorganisations statut.

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 2057); fremsættelsen findes i tidenden sp. 3595).

Sagen sattes til forhandling.

Carl P. Jensen: Den internationale Arbejdsorganisation er et område, som den store offentlighed kender altfor lidt til, simpelthen fordi man praktisk talt aldrig hører noget om denne virksomhed. Denne såre betydningsfulde organisation, der blev oprettet i forbindelse med Folkenes Forbund ved fredsslutningen efter første verdenskrig, er et af de få permanente internationale organer, der har bestået siden da trods krige og modsætninger landene imellem. I de forløbne 35 år har arbejdsorganisationen haft overordentlig stor betydning som inspirationskilde for sociale fremskridt og sikkerhed for den arbejdende befolkning verden over, ikke mindst gælder det i de så henseende tilbagestående lande.

Det fremgår af organisationens formålsstatutter, der findes optrykt på side 35 i den beretning, vi i dag har fået omdelt, at

„Den internationale Arbejdsorganisations formål er at forbedre arbejdsbetingelserne og at hæve levestandarden i verden ved at søge at fjerne årsagerne til social uretfærdighed.“

Dette søges fremmet derved, at organisationens styrelsesråd tager de problemer op, der står i forbindelse med disse formål. Styrelsesrådet søger med bistand af særligt udpegede sagkyndige eksperter, bestående af repræsentanter fra medlemsstaterne, frem til visse minimumsnormer, f. eks. om sociale problemers løsning, og det siger sig selv, at det styrelsesråd, der har til opgave at forberede dette arbejde, har en meget betydelig mission. Det er derfor ganske naturligt, at der

knytter sig stærke interesser til at få sæde i dette råd og navnlig til at skabe mulighed for at placere særlig sagkyndige i organisationens centrum.

Da arbejdsorganisationen i sin tid blev oprettet, i 1919, talte den 43 medlemsstater, og dengang fandt man, at et styrelsesråd på 32 medlemmer, hvoraf den ene halvdel var udpeget af konferencens regeringsrepræsentanter og de resterende 16 blev udpeget med halvdelen valgt af og blandt henholdsvis arbejdsgiver- og arbejderrepræsentanter, var udtryk for en passende sammensætning. Men i de år, der er forløbet siden da, er organisationen vokset stærkt. Opgaverne er blevet mere og mere krævende, og der stilles de videst mulige krav til sagkundskaben med særligt kendskab til forholdene i de dele af verden, der ikke tidligere har været repræsenteret i organisationen.

Medlemsstaternes antal er steget fra 43 til 66, og det er det, der er årsag til, at man på konferencen i juni 1953 har stillet forslag om at udvide styrelsesrådet fra 32 til 40 medlemmer. Det endelige valg af disse medlemmer sker efter noget ændrede regler, men — som det fremgår af forslaget bilag — med den samme fordeling som hidtil, d. v. s. at halvdelen vælges af regeringsdelegerede, medens arbejdsgiver- og arbejderrepræsentanter vælger den anden halvdel.

For at denne ændring kan træde i kraft, kræver organisationens statutter imidlertid, at $\frac{2}{3}$ af medlemsstaterne skal godkende den, og det vil sige, at der kræves mindst 44 stemmer for denne ændring.

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at hidtil har kun 20 stater tiltrådt denne ændring, og det er derfor — som den højtærede socialminister bemærkede ved fremsættelsen — meget betydningsfuldt, at Danmark med sin stemme medvirker til at skabe det fornødne flertal. Jeg skal derfor i lighed med den højtærede socialminister anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling og vedtagelse.

Jeg vil herudover gerne gøre et par bemærkninger angående Den internationale Arbejdsorganisation. Jeg sagde før, at der her var tale om et område, som var meget lidt kendt af offentligheden. Een gang om året holder denne organisation sin general-konference, men man skal være en mere end